॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

बृह्स्पतिरकामयत् श्रन्में देवा दधीर्न्गच्छेयं पुरोधामिति स एतं चंतुर्वि शतिरात्रमंपश्यत्तमाहंरत्तेनांयजत् ततो वै तस्मै श्रद्देवा अदंधतागंच्छत्पुरोधां य एवं विद्वा श्रमंश्चतुर्वि शतिरात्रमासंते श्रदेंभ्यो मनुष्यां दधते गच्छंन्ति पुरोधां ज्योतिर्गौरायुरितिं त्र्यहा भंवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावार्युः (१)

ड्मानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भेवन्त्यभिपूर्वमेव सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्त्यसंत्रं वा एतद्यदेछन्दोमं यच्छेन्दोमा भवन्ति तेनं सत्रं देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते पृश्क्छंन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पृशवंश्छन्दोमा ओजंस्येव वीर्यं पृशुषु प्रति तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तरमसौ बृहद्यभ्यामेव (२)

यन्त्यथों अनयोरिव प्रतिं तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति चतुर्विश्शतिरात्रो भंवति चतुर्विश्शतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः सुंवर्गो लोकः संवथ्सर एव सुंवर्गे लोके प्रतिं तिष्ठन्त्यथो चतुर्विश्शत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायित्रियैव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्धतेऽतिरात्राविभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिंगृहीत्यै॥ (३)

असावायुंराभ्यामेव पश्चंचत्वारिश्शच॥———[१] यथा वै मंनुष्यां एवं देवा अग्रं आसुन्तेंऽकामयुन्तावंर्तिम्पाप्मानंम

दैवी १ स्र सर्वं गच्छेमेति त एतं चंतुर्वि १ शतिरात्रमंपश्यन्तमाहंर्न्तेनां ततो वै तेऽवंर्तिम्पाप्मानंम्मृत्युमंपहत्य दैवी १ स् १ सदंमगच्छ्न् य एवं विद्वा १ सश्चतुर्वि १ शतिरात्रमास्तेऽवंर्तिमेव पाप्मानंमपहत्य श्रियं गच्छन्ति श्रीर्हि मंनुष्यंस्य (४)

देवी स्रसञ्चोतिरतिरात्रो भंवति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्यै पृष्ठाः षड्हो भंवति षङ्घा ऋतवः संवथ्सरस्तम्मासां अर्धमासा ऋतवः प्रविश्य देवी स् स्रसदंमगच्छ्न् य एवं विद्वा स्सश्चतुर्वि स्शतिरात्रमासते संवथ्सरमेव प्रविश्य वस्यंसी स् स्रसदं गच्छन्ति त्रयंस्वयस्त्रि स्शा अवस्तां द्ववन्ति त्रयंस्वयस्त्रि स्शाः प्रस्तां त्रयस्त्रि स्शरेवोभ्यतोऽवर्तिम्पाप्मानं मप्हत्य देवी स् स् सदंममध्यतः (५)

गुच्छुन्ति पृष्ठानि हि दैवीं सुर्सञ्जामि वा एतत्कुंविन्ति यत्रयंस्त्रयस्त्रिर्शा अन्वश्चो मध्येऽनिरुक्तो भवित तेनाजाँम्यूर्ध्वानि पृष्ठानि भवन्त्यूर्ध्वाश्छंन्दोमा उभाभ्यार्र रूपाभ्यार्र सुवृगं लोकं यन्त्यसंत्रुं वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवन्ति तेन सुत्रं देवतां एव पृत्छैरवं रुन्धते पृशूञ्छंन्दोमेरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पृशवंः (६) छुन्दोमा ओर्जस्येव वीर्ये पृशुषु प्रति तिष्ठन्ति त्रयंस्रयस्त्रिष्ट्शा अवस्तौद्भवन्ति त्रयंस्रयस्त्रिष्शाः परस्तान्मध्ये पृष्ठान्युरो वै

ऽनौत्ये बृहद्रथन्त्राभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्त्रम्सौ बृहद्याभ्यामेव यन्त्यथों अनयोरेव प्रतिं तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायंनी स्नुती ताभ्यांमेव (७)

त्रंयस्त्रिष्शा आत्मा पृष्ठान्यात्मनं एव तद्यजंमानाः शर्म नह्यन्ते-

सुव्गं लोकं यंन्ति पराँश्चो वा एते सुंव्गं लोकम्भ्यारोहन्ति ये पंराचीनांनि पृष्ठान्युंपयन्ति प्रत्यङ्कं डहो भवित प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोर्ं ऋद्धोत्तिष्ठन्ति त्रिवृताऽधि त्रिवृत्तमुपं यन्ति स्तोमाना सम्पंत्र्ये प्रभवाय ज्योतिरिग्निष्टोमो भवत्ययं वाव स क्षयोऽस्मादेव तेन क्षयान्न यंन्ति चतुर्वि शितरात्रो भविति चतुर्वि शितर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः सुवर्गो लोकः संवथ्सर एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्वि शत्यक्षरा गायत्री गांयत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियेव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्धतेऽतिरात्राव्यितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (८)

मनुष्यंस्य मध्यतः प्रशवस्ताभ्यांमेव संवथ्सरश्चतुंर्वि शतिश्च॥——[२] ऋक्षा वा इयमेलोमकांसीथ्साकांमयतौषंधीभिर्वनस्पतिंभिः प्र जायेयेति सैतास्त्रि श्रवन् रात्रीरपश्यत्ततो वा इयमोषंधीभिर्वनस्पतिंभिः

प्राजांयत् ये प्रजाकांमाः पृशुकांमाः स्युस्तं एता आंसीर्न्प्रेव जायन्ते प्रजयां पृशुभिरियं वा अंक्षुध्यथ्सैतां विराजमपश्यत्तामात्मन्धि अथो रुचंमेवात्मन्दंधते त्रिवृदंग्निष्ठुद्भंवति पाप्मानंमेव तेन् निर्दहन्तेऽथो तेजो वै त्रिवृत्तेजं एवात्मन्दंधते पश्चद्दश इंन्द्रस्तोमो भंवतीन्द्रियमेवावं (११)

रुन्धते स्मद्दशो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायन्त एकविश्शो भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्दंधते चतुर्विश्शो

भंवित चतुंर्वि शितरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः सुंवर्गो लोकः संवथ्सर एव सुंवर्गे लोके प्रतिं तिष्ठन्त्यथों एष वै विषूवान् विषूवन्तों भवन्ति य एवं विद्वा १ सं एता आसंते चतुर्वि १ शात्पृष्ठान्युपं यन्ति

देवतां अभ्यारोहिन्ति त्रयस्त्रिष्शात्रयस्त्रिष्शमुपं यन्ति त्रयस्त्रिष्शद्दे देवतां देवतांस्वेव प्रतिं तिष्ठन्ति त्रिण्वो भंवतीमे वै लोकास्त्रिण्व पृष्वेव लोकेषु प्रतिं तिष्ठन्ति द्वावेकविष्शौ भंवतः

संवथ्सर एवं प्रतिष्ठायं (१२)

प्रतिं तिष्ठन्ति त्रयस्त्रिष्शात्रंयस्त्रिष्शमुपं यन्ति युज्ञस्य सन्तंत्या अथों प्रजापंतिर्वे त्रंयस्त्रिष्शः प्रजापंतिमेवा रंभन्ते

प्रतिष्ठित्यै त्रिणवो भविति विजित्या एकविश्शो भविति प्रतिष्ठित्या

वनस्पतीन्प्रजां पशून्तेनावर्धत सा जेमानम्महिमानमगच्छद्य

पुवं विद्वारसं पुता आसंते विराजमेवात्मन्धित्वाऽन्नाद्यमवं रुन्धते वर्धन्ते प्रजयां पृशुभिर्जेमानंम्मिह्मानं गच्छन्ति ज्योतिंरतिरात्रो भवति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये पृष्ठ्यः षड्हो भवति षङ्घा ऋतवः षदृष्ठानिं पृष्ठेरेवर्तूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव (१०) प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्दंधते बहवंः षोड्शिनों भवन्ति तस्मांद्वहवंः प्रजासु वृषांणो यदेते स्तोमा व्यतिंषक्ता भवन्ति तस्मांदियमोषंधीभिर्वनस्पतिंभिर्व्यतिंषक्ता (१३)

व्यतिषज्यन्ते प्रजयां पृशुभिर्य एवं विद्वारसं एता आस्ते-ऽक्लंमा वा एते सुंवर्गं लोकं यन्त्युचावचान् हि स्तोमानुप्यन्ति यदेत ऊर्ध्वाः क्लुमाः स्तोमा भवन्ति क्लुमा एव सुंवर्गं लोकं यन्त्युभयोरेभ्यो लोकयोः कल्पते त्रिष्शदेतास्त्रिष्शदंक्षरा विराडन्नं विराद्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धतेऽतिरात्राविभतों भवतोऽन्नाद्यंस्य परिगृहीत्ये॥ (१४)

प्रजापंतिः सुवर्गं लोकमैत्तं देवा येनंयेन छन्दसानु प्रायुंअत तेन नाप्नुंवन्त एता द्वात्रिर्श्यत्र् रात्रीरपश्यन् द्वात्रिर्श्यदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापंतिः स्वेनैव छन्दंसा

ओषंधीः संवथ्सर एवावं प्रतिष्ठाय व्यतिषुक्तैकान्नपंश्चाशर्च॥----[३]

द्वात्रिर्शदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापंतिः स्वेनैव छन्दंसा प्रजापंतिमास्वाभ्यारुह्यं सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वारसं एता आसंते द्वात्रिर्श्यदेता द्वात्रिर्श्यदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापंतिः स्वेनैव छन्दंसा प्रजापंतिमास्वा श्रियंं गच्छन्ति (१५)

श्रीर्हि मंनुष्यंस्य सुवर्गो लोको द्वात्रिर्श्यदेता द्वात्रिर्श्यदक्षरानुष्टु वार्चमाप्नुवन्ति सर्वे वाचो वंदितारों भवन्ति सर्वे हि श्रियं गर्च्छन्ति ज्योतिर्गौरायुरितिं त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिंर्न्तरिक्षं गौर्सावायुंरिमानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्ति (१६)

इयं वाव रंथन्त्रम्सौ बृहद्ग्भ्यामेव यन्त्यथी अनयीरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायंनी स्नृती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति परांश्चो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहिन्ति ये परांचस्र्यहानुप्यन्ति प्रत्यश्चाहो भविति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोर्ंऋद्धोत्तिष्ठन्ति द्वात्रिरंशदेतास्तासां यास्त्रिर्शत्रिश्रदंक्षरा विराडन्नं विराङ्चिराजैवान्नाद्यमवं रुन्धते ये द्वे अंहोरात्रे एव ते उभाभ्यारं रूपाभ्यारं सुवर्गं लोकं यंन्त्यतिरात्राव्यभितों भवतः परिगृहीत्यै॥ (१७)

द्वे वाव देवस्त्रे द्वांदशाहश्चेव त्रंयस्त्रिश्शदहश्च य एवं विद्वाश्संस्त्रयस्त्रिश्शदहमासंते साक्षादेव देवतां अभ्यारोहन्ति यथा खलु वै श्रेयांनुभ्यारूढः कामयते तथां करोति

गुच्छुन्ति युन्ति त्रिर्शादंक्षरा द्वाविर्शातिश्च॥———[४]

विद्वारसम्बद्धास्त्र सुक्षाद्व द्वता अस्याराहान्त् यथा खलु वै श्रेयांनुभ्यारूढः कामयते तथा करोति यद्यव्विध्यंति पापीयान्भवति यदि नाव्विध्यंति सद्द्ध्य एवं विद्वारसंस्रयस्त्रिरशद्हमासंते वि पाप्मना भ्रातृंव्येणा वर्तन्ते-ऽहुर्भाजो वा एता देवा अग्र आहंरन्न् (१८)

अह्रेकोऽभंजताह्रेक्स्ताभिर्वे ते प्रबाहुंगार्ध्रुवन् य एवं

विद्वा १ संस्रयस्त्रि १ शद्हमासंते सर्व एव प्रवाहुंगृध्रुवन्ति सर्वे ग्रामंणीयम्प्राप्नुंवन्ति पञ्चाहा भवन्ति पञ्च वा ऋतवः संवथ्सर ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पञ्चौक्षरा पङ्काः पाङ्को यज्ञ यज्ञमेवावं रुन्थते त्रीण्यौश्विनानि भवन्ति त्रयं इमे लोका एषु (१९)

पुव लोकेषु प्रतिं तिष्ठन्त्यथो त्रीणि वै यज्ञस्यैन्द्रियाणि तान्येवावं रुन्धते विश्वजिद्धंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धौ सर्वपृष्ठो भवति सर्वस्याभिजित्यौ वाग्वै द्वांदशाहो यत्पुरस्ताद्वादशाहमुंपेयुरनामां वाचमुपेयुरुपदासुंकैषां वाख्स्यादुपरिष्टाद्वादशाहमुपं यन्त्याप्तामेव वाचमुपं यन्ति तस्मादुपरिष्टाद्वाचा वंदामोऽवान्तरम् (२०)

वै दंशरात्रेणं प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् यद्दंशरात्रो भवंति प्रजा एव तद्यजंमानाः सृजन्त एता ह वा उंदुङ्कः शौंल्बायनः सृत्रस्यिद्धंमुवाच् यद्दंशरात्रो यद्दंशरात्रो भवंति सृत्रस्यद्धां अथो यदेव पूर्वेष्वहंःसु विलोम क्रियते तस्यैवेषा शान्तिर्द्धनीका वा एता रात्रंयो यजमाना विश्वजिथ्सहातिरात्रेण पूर्वाः षोडंश सहातिरात्रेणोत्तराः षोडंश य एवं विद्वारसंस्रयस्रिरशदहमासंत् ऐषां द्धनीका प्रजा जांयतेऽतिरात्राविभेतों भवतः परिगृहीत्य॥ (२१)

अहुर्त्रेष्वंवान्तर १ षोडंश सह सप्तदंश च॥———[५]

ज्योतिंरतिरात्रः (२२)

भ्वति ज्योतिरेव पुरस्तां इधते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये षड्हा भंविन्ति षड्घा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठन्ति चत्वारों भविन्ति चतंस्रो दिशों दिश्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यसंत्रं वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भविन्ति तेनं स्त्रं देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते प्रश्चर्छन्दोमरोजो वै वीर्यं पृष्ठानिं प्रश्वंश्छन्दोमा ओजंस्येव (२३) वीर्यं पृशुप प्रतिं तिष्ठन्ति षद्गिरश्चात्रो भंवित् षद्गिरंशदक्षरा

बृह्ती बार्ह्नताः पृशवीं बृह्त्यैव पृश्ननवं रुन्धते बृह्ती छन्दंसा्ड् स्वाराज्यमाश्रुताश्रुवते स्वाराज्यं य एवं विद्वारसीः षद्भिरशद्रात्रमासते सुवर्गमेव लोकं यन्त्यतिरात्रावृभितों भवतः

सुवर्गस्यं लोकस्य परिंगृहीत्यै॥ (२४)

आदित्या अंकामयन्त सुवर्गं लोकमिंयामेति ते

सुंवर्गं लोकं न प्राजांनन्न सुंवर्गं लोकमांयन्त एतर षंद्रिरशद्रात्रमंपश्यन्तमाहंरन्तेनायजन्त ततो वै ते सुंवर्गं लोकम्प्राजांनन्थ्सुवर्गं लोकमांयन् य एवं विद्वारसंः षद्रिरशद्रात्रमासंते सुवर्गमेव लोकम्प्र जानन्ति सुवर्गं लोकं यन्ति

अतिरात्र ओजंस्येव षिट्टप्रिशच॥———[६] वसिष्ठो हृतपुत्रोऽकामयत विन्देयं प्रजाम्भि सौंदासान्भेवयमिति स एतमेंकस्मान्नपश्चाशमंपश्यत्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै सोऽविंन्दत प्रजाम्भि सौंदासानंभवद्य एवं विद्वारसं एकस्मान्नपश्चाशमासंते विन्दन्ते प्रजाम्भि भ्रातृंव्यान्भवन्ति त्रयंश्चिवृतौंऽग्निष्टोमा भंवन्ति वर्ज्ञस्यैव मुख्र सङ् श्यंन्ति दशं पश्चद्शा भंवन्ति पश्चद्शो वर्ज्ञः (२५)

वर्ज्रमेव भ्रातृं व्येभ्यः प्र हंरन्ति षोडशिमद्दंशममहंभंवित् वर्ज्ज एव वीर्यं दधित द्वादंश सप्तद्शा भंवन्त्यन्नाद्यस्यावं रुद्धा अथो प्रैव तैर्जायन्ते पृष्ठाः षड्हो भंवित् षड्वा ऋतवः षद्घृष्ठानिं पृष्ठेरेवर्तूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवध्सरन्ते संवध्सर एव प्रतिं तिष्ठन्ति द्वादंशैकविश्शा भंवन्ति प्रतिष्ठित्या अथो रुचेमेवात्मन् (२६)

द्धते बहवं षोड्शिनों भवन्ति विजित्यै षडाँश्विनानिं भवन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यूनातिरिक्ता वा एता रात्रंय ऊनास्तद्यदेकंस्यै न पंश्वाशदितिरिक्तास्तद्यद्भूयंसीर्ष्टाचंत्वारिश्शत ऊनाच् खलु वा अतिरिक्ताच प्रजापंतिः प्राजांयत् ये प्रजाकांमाः पृश्वकांमाः स्युस्त एता आंसीर्न्प्रैव जांयन्ते प्रजयां पृश्वभिर्वेराजो वा एष युज्ञो यदेकस्मान्नपश्चाशो य एवं विद्वाश्सं एकस्मान्नपश्चाशमासंते विराजंमेव गंच्छन्त्यन्नादा भवन्त्यतिरात्राव्वभितों भवतोऽन्नाद्यंस्य परिगृहीत्यै॥ (२७)

संवथ्सरायं दीक्षिष्यमांणा एकाष्ट्रकायां दीक्षेरन्नेषा वै

चतुर्थः प्रश्नः 10 संवथ्सरस्य पत्नी यदेकाष्टकैतस्यां वा एष एता रात्रिं वसति

साक्षादेव संवध्सरमारभ्यं दीक्षन्त आर्तं वा एते संवध्सरस्याभि दीक्षन्ते य एंकाष्ट्रकायां दीक्षन्तेऽन्तंनामानावृत् भंवतो व्यंस्तं वा एते संवध्सरस्याभि दीक्षन्ते य एंकाष्ट्रकायां दीक्षन्तेऽन्तंनामानावृत् भंवतः फल्गुनीपूर्णमासे दीक्षेर्न्मुखं वा एतत् (२८) संवध्सरस्य यत्फंल्गुनीपूर्णमासो मुंखत एव संवध्सरमारभ्यं

दीक्षन्ते तस्यैकैव निर्या यथ्साम्में घ्ये विषूवान्थ्सम्पद्यंते चित्रापूर्णमासे दीक्षेरन्मुखं वा एतथ्संवथ्सरस्य यिचेत्रापूर्णमासो

मृंख्त एव संवथ्सरमारभ्यं दीक्षन्ते तस्य न का चन निर्या भंवति चतुर्हे पुरस्तांत्पौर्णमास्यै दीक्षेर्न्तेषांमेकाष्ट्रकायां ऋयः सम्पंद्यते तेनैकाष्ट्रकां न छम्बद्धुर्वन्ति तेषाम् (२९) पूर्वपक्षे सुत्या सम्पंद्यते पूर्वपक्षम्मासां अभि सम्पंद्यन्ते ते

पूर्वपृक्ष उत्तिष्ठन्ति तानुत्तिष्ठत् ओषंधयो वनस्पत्योऽनूत्तिष्ठन्ति तान्केल्याणी कीर्तिरनूत्तिष्ठत्यराध्सुरिमे यजमाना इति तदनु सर्वे राभ्रुवन्ति॥ (३०)

एतच्छुम्बर्ड्वर्वन्ति तेषाञ्चत्रं स्त्रिश्च॥———[८] सुवर्गं वा एते लोकं येन्ति ये स्त्रमुंपयन्त्यभीन्धंत एव दीक्षाभिरात्मान १५ श्रपयन्त उपसद्धिर्द्वाभ्यां लोमावं द्यन्ति द्वाभ्यान्त्वचं द्वाभ्यामसृद्वाभ्यां म्मा १सं द्वाभ्यामस्थि ते (३२)

द्वाभ्याममुञ्जानमात्मदक्षिणं वै स्त्रमात्मानमेव दक्षिणां नीत्वा सुंवर्गं लोकं यन्ति शिखामनु प्र वंपन्त ऋद्या अथो रघीया स्वर्गं

ब्रह्मवादिनों वदन्त्यतिरात्रः पर्मो यंज्ञकतूनां कस्मात्तम्प्रंथममुपं यन्तीत्येतद्वा अंग्निष्टोमम्प्रंथममुपं यन्त्यथोक्थ्यंमथं षोड्शिन्मथांतिराः तानालभ्यं परिगृह्य सोमंमेवेतित्पबंन्त आसते ज्योतिष्टोमम्प्रथममुपं यन्ति ज्योतिष्टोमो व स्तोमांनाम्मुखंम्मुखत एव स्तोमान्प्र युंअते

सङ्स्तुंता विराजंम्भि सम्पंद्यन्ते द्वे चर्चावितं रिच्येते एकंया गौरतिरिक्त एक्यायुंक्नः सुंवर्गो वे लोको ज्योतिक्रिर्ग्वराद्वुंवर्गम्व तेनं लोकं यंन्ति रथन्त्रं दिवा भवंति रथन्त्रं नक्तमित्यांहुर्ब्रह्मवादिनः केन तदजामीतिं सौभ्रं तृंतीयसव्ने ब्रह्मसामम्बृहत्तन्मंध्यतो दंधति विधृंत्ये तेनाजांमि॥ (३३)

त एकान्नपंश्चाशचं॥——[१०] ज्योतिष्टोमम्प्रथममुपं यन्त्यस्मिन्नेव तेनं लोके प्रतिं तिष्ठन्ति

गोष्टोंमं द्वितीयमुपं यन्त्यन्तिरक्ष एव तेन् प्रति तिष्ठन्त्यायुंष्टोमं तृतीयमुपं यन्त्यमुष्मिन्नेव तेनं लोके प्रति तिष्ठन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तिरक्षं गौर्सावायुर्यदेतान्थ्स्तोमानुप्यन्त्येष्वेव तल्लोकेषुं

एक्यायुंरूनः सुंवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराङूर्जमेवावं रुन्थते ते न क्षुधार्तिमार्च्छन्त्यक्षोधुका भवन्ति क्षुथ्सम्बाधा इव हि सित्रणौं-ऽग्निष्टोमावभितः प्रधी तावुक्थ्यां मध्ये नभ्यं तत्तदेतत्पंरियद्देवचक्रं

अभि सम्पंद्यन्ते द्वे चर्चावतिं रिच्येते एकंया गौरतिंरिक्त

यदेतेनं (३५) षडहेन यन्तिं देवचक्रमेव समारोहन्त्यरिष्टमे ते स्वस्ति समंश्रुवते षडहेनं यन्ति पड्ढा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं

तिष्ठन्त्युभ्यतौज्योतिषा यन्त्युभयतं एव सुवर्गे लोके प्रतितिष्ठंन्तो यन्ति द्वौ षंडहौ भंवतस्तानि द्वादशाहांनि सम्पंद्यन्ते द्वादशो वै पुरुषो द्वे सक्थ्यौँ द्वौ बाह आत्मा च शिरंश्च चत्वार्यङ्गांनि स्तनौँ द्वादशौ (३६)

तत्पुरुषमन् पर्यावर्तन्ते त्रयंः षडहा भवन्ति तान्यष्टादशाहांनि सम्पंद्यन्ते नवान्यानि नवान्यानि नव वै पुरुषे प्राणास्तत्प्राणाननुं पर्यावर्तन्ते चत्वारंः षडहा भवन्ति तानि चतुर्वि शतिरहांनि सम्पंद्यन्ते चतुंर्वि १ शतिरर्धमासाः संवथ्सरस्तथ्संवथ्सरमनुं

पूर्यावर्तन्तेऽप्रतिष्ठितः संवथ्सर इति खलु वा आंहुर्वर्षीयान्प्रतिष्ठाया इत्येतावद्वै संवथ्सरस्य ब्राह्मणं यावन्मासो मासिमाँस्येव प्रंतितिष्ठंन्तो यन्ति॥ (३७)

विराजंमेतेनं द्वादशावेतावद्वा अष्टौ चं॥—

मेषस्त्वां पच्तैरंवतु लोहिंतग्रीवृश्छागैः शल्मृलिर्वृद्धां पूर्णो ब्रह्मंणा प्रुक्षो मेधेन न्युग्रोधेश्चम्सैरुंदुम्बरं ऊर्जा गांयुत्री छन्दोभिस्त्रिवृथ्स्तोमैरवंन्तीः स्थावंन्तीस्त्वावन्तु प्रियं त्वां प्रियाणां वर्षिष्ठमाप्यांनां निधीनां त्वां निधिपतिर्ं हवामहे वसो मम॥ (३८)

कूप्याभ्यः स्वाहा कूल्याभ्यः स्वाहां विकर्याभ्यः स्वाहां-ऽवट्याभ्यः स्वाहा खन्याभ्यः स्वाहा हृद्याभ्यः स्वाहा सूद्याभ्यः स्वाहां सरस्याभ्यः स्वाहां वैशन्तीभ्यः स्वाहां पुल्वल्याभ्यः स्वाहा

स्वाहां सर्स्यांभ्यः स्वाहां वेश्वन्तीभ्यः स्वाहां पल्वल्यांभ्यः स्वाहा वर्ष्याभ्यः स्वाहांऽवर्ष्याभ्यः स्वाहां हादुनींभ्यः स्वाहा पृष्वांभ्यः स्वाहा स्यन्दंमानाभ्यः स्वाहां स्थावराभ्यः स्वाहां नादेयीभ्यः स्वाहां सैन्ध्वीभ्यः स्वाहां समुद्रियांभ्यः स्वाहा सर्वांभ्यः स्वाहां॥ (३९)

कूप्यांभ्यश्चत्वारिष्ट्शत्॥———[१३] अद्भाः स्वाह्य वहंन्तीभ्यः स्वाहां परिवहंन्तीभ्यः स्वाहां सम्नतं वहंन्तीभ्यः स्वाह्य शीघ्रं वहंन्तीभ्यः स्वाह्य शीभ्ं वहंन्तीभ्यः स्वाह्यग्रं

वहंन्तीभ्यः स्वाहां भीमं वहंन्तीभ्यः स्वाहाऽम्भौभ्यः स्वाहा नभौभ्यः स्वाहा महौभ्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४०)

स्पार्ध महान्यः स्पार्ध सपस्म स्पार

मेषः षद्भिर्शत्॥____

अुद्ध एकान्नत्रिर्शत्॥———[१४]

यो अर्वन्तं जिघारं सित् तम्भ्यंमीति वर्रणः। पूरो मर्तः पूरः श्वा। अहं च त्वं चं वृत्रहुन्थ्सम्बंभूव सिनिभ्य आ। अरातीवा चिंदद्रिवोऽनुं नौ शूर मश्सते भुद्रा इन्द्रंस्य रात्यः। अभि क्रत्वेन्द्र भूरध ज्मन्न तें विव्यङ्गहिमान् रजारंसि। स्वेना हि वृत्रश्रवंसा ज्ञधन्य न शत्रुरन्तंं विविदद्युधा तें॥ (४१)

विविदह्वे चं॥——[१५]
नमो राज्ञे नमो वर्रुणाय नमोऽश्वांय नमः प्रजापंतये नमोऽधिपत्येऽधिपतिरस्यधिपतिं मा कुर्वधिपतिरहं प्रजानां भूयासुम्मां धेहि मियं धेह्युपाकृताय स्वाहाऽऽलेब्याय स्वाहां

हुताय स्वाहाँ॥ (४२)

नम् एकान्नित्र्र्शत्॥——[१६] मयोभूर्वातो अभि वांतूसा ऊर्जस्वतीरोषंधीरा रिंशन्ताम्। पीवस्वतीर्जीवधंन्याः पिबन्त्ववसायं पद्वते रुद्र मृड। याः

पावस्वताजावधन्याः ।पबन्त्ववसाय पृद्धत रुद्र मृडा याः सरूपा विरूपा एकंरूपा यासांमग्निरिष्ट्या नामांनि वेदं। या अङ्गिरस्स्तपंसेह चुकुस्ताभ्यः पर्जन्य मिह् शर्म यच्छ। या देवेषुं तनुवमैरयन्त यासार् सोमो विश्वां रूपाणि वेदं। ता अस्मभ्यम्पर्यसा पिन्वंमानाः प्रजावंतीरिन्द्र (४३)

गोष्ठे रिरीहि। प्रजापंतिर्मह्यंमेता रराणो विश्वेर्दिवैः पितृिभः संविदानः। शिवाः सतीरुपं नो गोष्ठमाकस्तासां वयं प्रजया सर

संदेम। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमंतिः स्वाहां महीमू पु सुत्रामाणम्॥ (४४)

वाहां मृहीमू षु सुत्रामांणम्॥ (४४) इन्द्राष्टात्रि^५शच॥———[१७]

किः स्विदासीत्पूर्विचित्तः किः स्विदासीद्वृहद्वयः। किः स्विदासीत्पिशङ्गिला किः स्विदासीत्पिलिप्पिला। द्यौरांसीत्पूर्विचित्तिरश्वं आसीद्वृहद्वयः। रात्रिंरासीत्पिशङ्गिलाविरासीत्प

कः स्विदेकाकी चरित क उँ स्विज्ञायते पुनः। कि इँ स्विद्धिमस्य भेषुजं कि इ स्विदावपनम्महत्। सूर्य एकाकी चरित (४५)

चन्द्रमां जायते पुनंः। अग्निर्हिमस्यं भेषुजम्भूमिंरावपंनम्महत्। पृच्छामिं त्वा पर्मन्तं पृथिव्याः पृच्छामिं त्वा भुवंनस्य नाभिम्।

पृच्छामि त्वा वृष्णो अश्वस्य रेतः पृच्छामि वाचः पर्मं व्योम। वेदिमाहुः पर्मन्तं पृथिव्या यज्ञमांहुर्भवंनस्य नाभिम्। सोममाहुर्वृष्णो अश्वस्य रेतो ब्रह्मैव वाचः पर्मं व्योम॥ (४६)

सूर्य एकाकी चरिति षद्वंत्वारिश्शच॥———[१८]

अम्बे अम्बाल्यम्बिंके न मां नयित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। सुभंगे काम्पीलवासिनि सुवर्गे लोके सं प्रोर्ण्वाथाम्। आहमंजानि गर्भुधमा त्वमंजासि गर्भुधम्। तौ सह चतुर्रः पुदः सम्प्र सारयावहै। वृषां वा र रेतोधा रेतों दधातूथ्सक्थ्यौर्गृदं धेंह्यञ्जिमुदंञ्जिमन्वंज। यः स्त्रीणां जीवभोजनो य आसाम् (४७) बिल्धावंनः। प्रियः स्त्रीणामंपीच्यंः। य आंसां कृष्णे लक्ष्मंणि सर्दिगृदिम्परावंधीत्। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रंयताद्वेणुभारं गिराविंव। अथांस्या मध्यंमेधता श्रीते वाते पुनित्रंव। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। यद्धंरिणी यवमित्त न (४८)

पुष्टम्पृशु मंन्यते। शूद्रा यदर्यंजारा न पोषांय धनायति। अम्बे अम्बाल्यम्बिंके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। इयं यका शंकुन्तिकाहलुमिति सर्पति। आहंतं गुभे पसो नि जंल्गुलीति धाणिका। अम्बे अम्बाल्यम्बिंके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। माता चं ते पिता च तेऽग्रं वृक्षस्यं रोहतः। (४९)

प्र सुंलामीति ते पिता गुभे मुष्टिमंत १ सयत्। दुधिकाळणीं अकारिषं जिष्णोरश्वंस्य बाजिनंः। सुर्भि नो मुखां कर्त्प्र णु आयू १ षि तारिषत्। आपो हि ष्ठा मंयो भुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महे रणांय चक्षंसे। यो वंः शिवतंमो रसस्तस्यं भाजयतेह नंः। उश्तीरिव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वंथ। आपो जनयंथा च नः॥ (५०)

आसामति न रोहतो जिन्वंथ चत्वारि च॥——[१९]

भूर्भुवः सुवर्वसंवस्त्वाञ्जन्तु गायत्रेण छन्दंसा रुद्रास्त्वांञ्जन्तु त्रैष्टुंभेन् छन्दंसादित्यास्त्वांञ्जन्तु जागंतेन् छन्दंसा यद्वातों अपो ब्रध्नं पश्चविश्शतिश्च।

अगंमिदिन्द्रंस्य तनुवंमित्रयाम्। एतः स्तांतरेतेनं पथा पुन्रश्वमा वर्तयासि नः। लाजी (३) ञ्छाची (३) न् यशो ममा (४)म्। यव्याये गव्यायां एतद्देवा अन्नमत्तैतदन्नंमिद्ध प्रजापते। युअन्तिं ब्र्ध्मम्रुषं चरंन्तं परिं तस्थुषः। रोचंन्ते रोचना दिवि। युअन्त्यस्य काम्या हरी विपंक्षसा रथें। शोणां धृष्णू नृवाहंसा। केतुं कृण्वन्नंकेतवे पेशो मर्या अपेशसें। समुषद्धिरजायथाः॥ (५१)

प्राणाय स्वाहाँ व्यानाय स्वाहां ऽपानाय स्वाहा स्नावंभ्यः स्वाहां सन्तानंभ्यः स्वाहां परिसन्तानंभ्यः स्वाहा पर्वंभ्यः स्वाहां सुन्धानेंभ्यः स्वाहा शरीरेभ्यः स्वाहां यज्ञाय स्वाहा दक्षिणाभ्यः स्वाहां सुवर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाहा सर्वसमे स्वाहां॥ (५२)

प्राणायाष्ट्रविर्श्वतिः॥———[२१]
सिताय स्वाहाऽसिताय स्वाहाऽभिहिताय स्वाहाऽनीभिहिताय

स्वाहां युक्ताय स्वाहा H ऽयुक्ताय स्वाहा सुयुक्ताय स्वाहो द्युक्ताय स्वाहा विमुक्ताय स्वाहा प्रमुक्ताय स्वाहा वश्चेते स्वाहां परिवर्श्चते स्वाहां सुंवर्श्चते स्वाहां उनुवर्श्चते स्वाहोद्वर्श्चते स्वाहां युते स्वाहा

सि्तायाष्टात्रिर्श्यत्॥——[२२] बृह्स्पतिः श्रद्यथा वा ऋक्षा वै प्रजापंतिर्येनयेन द्वे वाव देवसत्रे आंदित्या

[बृहस्पितः प्रतितिष्ठन्ति वै देशरात्रेणं सुवर्गं यो अर्वन्तं भूस्त्रिप्रंश्चाशत्॥53॥ बृहस्पितः सर्वस्मे स्वाहाँ॥]

This PDF was downloaded from $\mbox{http://stotrasamhita.}$ github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/